№ 16. Sobota 20. Stycznia 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 20. stycznia. Jak zapewnia „Debatte" oświadczył Jego Mość Cesarz, że prawdopodobnie około 6. lutego przybędzie do Pesztu.

Berlin, 20. stycznia. Na wczorajszem posiedzeniu izby niższej został przedłożony budżet i odesłany do komisyi budżetowej. Virchow proponuje ażeby wcielenie Lauenburga uważać tak długo za nieważne w obec prawa, dopokąd nie nastąpi przyzwolenie sejmu.

Madryt, 19. stycznia. Powstańcy nocowali w Bienwenudzie i zdaje się, że dziś wkroczą do Portugalii.

Paryż, 19. stycznia. Listy z Rzymu z 17. b. m. zapewniają, że skutkiem rozmowy Papieża z posłem rosyjskim, zostały przerwane stósunki dyplomatyczne między Rzymem i Rosyą.

Część urzędowa.

(Ofiary dobroczynne.)

Do magistratu kr. miasta *Lwowa* wpłynęło na wsparcie pogorzelców Niemirowa 67 złr. 32 c. w. a. i kwota ta została niezwłocznie odesłana na miejsce przeznaczenia.

Część nieurzędowa.

Lwów, 20. stycznia.

Jak donoszą z **Rzymu** *Monitorowi* francuzkiemu pod dniem 17. b. m., doręczył już baron *Hübner*, nowomianowany poseł austryacki przy stolicy apostolskiej, swoje listy wierzytelne Ojcu Świętemu; szczegóły jednak o przyjęciu jego w Watykanie nie są jeszcze znane.

Z **Hiszpanii** dowiaduje się Monitor, że powstańcy pod dowództwem Prima znajdowali się 16. b. m. w Zalamei, małem miasteczku u samej granicy portugalskiej. Pokazuje się więc, że wojska królewskie pomimo wszechstronnych operacyi swoich niezdołały powstańcom przeciąć drogę, i w tej chwili są już powstańcy zapewnie na ziemi portugalskiej. Zresztą nie ma z Hiszpanii żadnych dziś telegramów, i zdaje się przeto, że spokojność niezostała nigdzie zakłóconą.

Szwecya zawarła traktat handlowy z wolnem miastem **Frankfurtem**, i jak donoszą *Hamb. Nachr.* z 18. b. m., zatwierdził już odnośny wydział stanów państwa ten traktat 30 głosami przeciw 17.

W **Szwajcaryi** skończyło się już powszechne głosowanie nad rewizyą konstytucyi federacyjnej i wotum ludu wypadło odmownie; jak bowiem donosi telegram z Berny z 17. b. m., odrzuciły lud i rządy kantonalne projekt rewizyi konstytucyi federacyjnej, z wyjątkiem tylko artykułu względem emancypacyi izraelitów, który został przyjęty.

Zaproponowana przez Francyę *konferencya sanitarna* ma się już wkrótce zebrać w **Konstantynopolu**. Prawie wszystkie główniejsze mocarstwa przyjęły już ten projekt i mianowały swoich pełnomocników; teraz donosi telegram z **Alexandryi**, że także Egipt przystąpił do niego, i wicekról mianował reprezentantem swoim dokt. Lautnera Beja.

Poczta zamorska przywiozła wiadomości, z **Bombaju** z 28go grudnia. Obiegała pogłoska, że Afganie obawiają się napadu na Szirdon i że Szach perski posyła tam wojska. Ofiarowanego poddania się Yerkundu nie przyjął rząd angielski.

Monarchia Austryacka.

Dwudzieste trzecie posiedzenie Sejmu krajowego dnia 19. stycznia 1866.

Marszałek krajowy x. *Leon Sapieha* zagaił posiedzenie o godzinie $11^1/_2$ przed południem. Obecnych posłów było 130. Ze strony rządu: c. k. komisarz rządowy, radzca dworu p. *Possinger*.

Protokół z ostatniego posiedzenia został odczytany i przyjęty.

Nowo przybyły poseł miasta Jarosławia hr. *Władysław Badeni* przydzielony został do sekcyi IV.

Sekretarz *Ludwik hr. Wodzicki* odczytał dalszy ciąg petycyi wniesionych do Sejmu, między któremi petycya Prezesa galic. Towarzystwa gospodarskiego hr. Krasickiego o tymczasową subwencyę dla szkoły rolniczej w Dublanach odesłana została na wniosek p. *Ludwika Skrzyńskiego* dla nagłości do komisyi finansowej.

Przedłożono potem następujące wnioski:

1. Wniosek p. Majera: Wysoka Izba raczy uchwalić: *a)* dla poparcia czynności komisyi fizyograficznej, zawiązanej w łonie Towarzystwa naukowego Krakowskiego celem zbadania kraju pod względem przyrodzonych płodów i własności jego ziemi, wód i powietrza; wyznacza się dla tegoż Towarzystwa na lat 10 roczny zasiłek z funduszów krajowych; *b)* Wysokość tego zasiłku, bliższe oznaczenie sposobu jego użycia i kontroli w tej mierze do zbadania i przedłożenia przekazuje się komisyi budżetowej.

2. Wniosek p. hr. *Borkowskiego:* Wysoki Sejm raczy uchwalić jako §. 17. umieścić się mający przed §. 17. prowizorycznie przyjętego regulaminu; Językiem Sejmu jako całości jest język polski.

3. Wniosek p. *Ludwika Skrzyńskiego:* Wysoka Izba raczy uchwalić: Sejm uwzględniając ważność interesów handlu i przemysłu fabrycznego i rękodzielnego, których to interesów miasta są głównem ogniskiem, uznaje potrzebę zmiany ustawy wyborczej w ten sposób: aby liczba posłów miejskich w stosunku do siły i ważności stanu mieszczańskiego i jego interesów podzieloną była.— Przy zmianie tej liczba posłów z gmin i z klasy większych posiadaczy ustawą z r. 1861 oznaczona nie ma być ani zwiększoną ani umniejszoną. — Sejm poleca Wydziałowi krajowemu ułożyć na *powyższej podstawie* projekt do ustawy wyborczej i takowy w tej jeszcze kadencyi pod rozpoznanie i uchwałę Wysokiego Sejmu podać.

Wnioski te dostatecznie poparte, zostaną wydrukowane i postąpi się z niemi według regulaminu.

C. k. komisarz rządowy oznajmia, że na podanie Wydziału krajowego reskryptem ministeryalnym z dn. 16. b. m. termin do reklamacyi przeciw szacunkom katastralnym przedłużony został zamiast ośmiu tygodni na trzy miesiące. Pierwsze uwiadomienie o tem nadejdzie wkrótce. Oznajmienie to przyjęła Izba z oznakami zadowolnienia.

Wybór do komisyi edukacyjnej p. *Janowskiego*, który według protokołu z liczby 128 obecnych posłów przy głosowaniu otrzymał 64 głosów, został na wniosek Marszałka krajowego potwierdzony. Uchwalono przytem, ażeby dla skonstatowania zawsze liczby obecnych przy głosowaniu posłów, ci którzy się od głosowania wstrzymują oddawali kartki białe albo z napisem: Nie głosuję.

Następnie odbył się wybór jednego członka do Wydziału krajowego z grupy większych posiadłości na miejsce p. Smarzewskiego. Do skrutynium wezwani zostali pp. Rogaliński, Zyblikiewicz i hr. Golejewski.

Po krótkiej przerwie ogłoszony został następujący rezultat głosowania: Głosujących było 40; p. Juwenal Boczkowski otrzymał głosów 28, p. Szumańczowski 11, pan Kozłowski 1. P. Juwenal Boczkowski wybrany przeto członkiem Wydziału krajowego.

P. *Starowiejski* odczytał potem sprawozdanie komisyi funduszowej w przedmiocie funduszów indemnizacyjnych i przedłożył imieniem komisyi następujący wniosek:

„Wysoki Sejm raczy uchwalić:"

„1. Wydział krajowy wstrzyma się z odebraniem zarządu funduszów indemnizacyjnych do chwili ostatecznego załatwienia sprawy o stałą i niezwrotną dotacyę galicyjskich funduszów indemnizacyjnych ze środków skarbu państwa;"

„2. Wysoki Sejm raczy objawić życzenie, aby c. k. rząd przygotował do najbliższej sesyi sejmowej odpowiedni wniosek celem ostatecznego załatwienia tego przedmiotu;"

„3. Wysoki Sejm raczy objawić życzenie, aby tak we Lwowie jak w Krakowie dla obrony funduszu indemnizacyjnego zasiadał zastępca tego funduszu przez Wydział krajowy mianowany w tym charakterze i z tym zakresem działania, jaki dotąd przy tych komisyach przysłuża zastępcy skarbu państwa."

Nad tym przedmiotem otwarta została ogólna dyskusya.

P. *Zbyszewski* przemawiał przeciw wnioskowi komisyi i powołując się na wnioski Wydziału krajowego poczynione co do tego przedmiotu w r. 1863, oświadczył się za tem, ażeby Wydział krajowy nie kładąc rządowi warunków we wniosku komisyi zawartych objął zarząd funduszów indemnizacyjnych.

P. *Ławrowski* bronił wniosku komisyi, wyjaśniając przyczyny, dla których Wydział krajowy odstąpił od wniosku w r. 1863 postawionego.

P. *Zyblikiewicz* nie zgadza się ani z wnioskami komisyi, ani z wnioskami Wydziału krajowego. Sądzi, że wątpliwość wyrażona w sprawozdaniu co do stałej i stanowczej dotacyi ze skarbu państwa dla funduszu indemnizacyjnego, nie jest uzasadniona; opiera swe zdanie na patencie cesarskim z dnia 17. kwietnia 1848, nie przypisując żadnej wagi uchwale rady państwa z roku 1862, żeby rząd żądał od Galicyi zwrotu 22 milionów wydanych tytułem subwencyi dla galicyjskiego funduszu indemnizacyjnego. Mowca uważa obawy Wydziału krajowego i komisyi funduszowej w tym wzglę-

dzie za nieuzasadnione, i wyraża zupełną ufność do teraźniejszego rządu, iż względem Galicyi dopełni wszelkich zobowiązań.

C. k. komisarz rządowy wyłuszczył w dłuższej przemowie zapatrywanie się rządu na ten przedmiot. Podniósł mianowicie dwie jego strony, t. j. kwestyę dotacyi i oddanie funduszów indemnizacyjnych pod zarząd reprezentacyi krajowej. Z rokowań dotychczasowych między rządem a reprezentacyą krajową okazuje się, że trudności w porozumieniu wzajemnem nie pochodzą bynajmniej z braku chęci ze strony rządu oddania zarządu rzeczonych funduszów w ręce reprezentacyi kraju. Trudności te pochodzą raczej z niezgodności zapatrywania się na sposób, w jaki skarb państwa do funduszu indemnizacyjnego ma się przyczyniać. Od pogodzenia tych sprzeczności załatwienie tej sprawy zależy. Sprawozdania Wydziału krajowego i komisyi wyrażają zdanie, że pańszczyzna zniesiona na podstawie patentu cesarskiego z 17. kwietnia 1848 wynagrodzona być ma ze skarbu państwa; nie powołują jednak patentu z dnia 17. września 1848, w którym wyraźnie powiedziano, że wynagrodzenie za zniesioną pańszczyznę nastąpić ma z funduszów krajowych za pośrednictwem państwa, i na ten cel mają być utworzone osobne fundusze krajowe. Dla obliczenia, jakie ciężary z powodu zniesienia powinności urbaryalnych przypadają na skarb państwa a jakie na fundusz krajowy, musianoby przeprowadzić oblikwidacyę. W tym względzie wniosek komisyi w drugim ustępie daje rządowi inicyatywę. Taka oblikwidacya trwałaby bardzo długo. Jeżeli więc ustęp drugi wniosku komisyi ma być przyjęty, to rząd będzie uwolniony od zarzutu zwłoki, gdyż wielka byłaby trudność a nawet niepodobieństwo przeprowadzić tę sprawę w jak najkrótszym czasie. Reasumując rzecz oświadcza c. k. komisarz rządowy, nie przesądzając uchwale sejmowej, że jeżeli zamiarem Sejmu jest przyspieszenie odebrania zarządu funduszów indemnizacyjnych, to rząd w obec pretensyi do skarbu państwa o całą dotacyę, w obec zaprzeczenia legalności kwestyi zwrotu, mimo najszczerszych chęci tylko powtórzyćby musiał objawione już zapatrywanie się swoje na tę sprawę. W końcu wskazuje mowca na zdanie wyjawione w tej mierze przez Wydział krajowy w podaniu do Namiestnictwa z dnia 28. kwietnia 1863, i oświadcza, że na podstawie ówczesnych oświadczeń Wydziału załatwienie byłoby mozliwe.

Co do oddania funduszów indemnizacyjnych w zarząd reprezentacyi krajowej rząd przejęty jest szczerą chęcią i oczekuje chwili, w której to będzie mógł uczynić. Fundusze mogą być odebrane, a kwestya dotacyi może być osobno traktowaną.

Co do trzeciego ustępu wniosku komisyi, oświadcza c. k. komisarz rządowy, iż jakkolwiek interwencya delegata Wydziału krajowego dla obrony funduszu indemnizacyjnego jest zbyteczną, jednak na dowód, że rząd ze swej strony trudności robić nie chce i kontroli nie unika, rząd do wniosku w tym ustępie zawartego się przychyla.

Po przemówieniu pp. Ławrowskiego i Krzeczunowicza w obronie postępowania Wydziału krajowego przeciw zarzutom p. Zyblikiewicza, zabrał powtórnie głos c. k. komisarz rządowy wyjaśniając w odpowiedzi na uwagi p. *Wężyka* dalej zapatrywanie się rządu.

W końcu przemówił jeszcze sprawozdawca komisyi p. *Starowiejski* oświadczając, że komisya funduszowa jest za odebraniem zarządu funduszów indemnizacyjnych pod warunkiem, jeżeli dotychczasowa subwencya ze skarbu państwa zamienioną zostanie na stałą dotacyę.

Na tem zakończyła się ogólna dyskusya.

Marszałek krajowy zamknął posiedzenie o godz. 3ej po południu. Przyszłe posiedzenie w sobotę 20. stycznia. Na porządku dziennym: specyalna dyskusya nad wnioskiem komisyi funduszowej co do funduszów indemnizacyjnych i dalsze przedmioty na ostatniem porządku dziennym umieszczone.

Kraków, 18. stycznia. *(Szkoły ludowe.)* *Krak. Ztg.* pisze: Szkoły ludowe mogły być dotąd zakładane w Galicyi tam tylko, gdzie potrzebne na to środki zebrane zostały w drodze dobrowolnej konkurencyi. Pod dniem 14. listopada 1865 rozporządziło jednak, jak nam donoszą, ministerstwo stanu, że szkoły ludowe w każdym razie, gdy potrzebne na to koszta mogą być wydobyte bez zagrożenia możności opłaty podatków, mają być w drodze decyzyi niezwłocznie zakładane.

Wiedeń, 18. stycznia.. *(Nowiny dworu — Wiadomości bieżące.)* Najjaśn. Pan w towarzystwie adjutanta tudzież Wielk. Księcia Toskańskiego i ochmistrza dworu hr. Königsegg udał się przed wczoraj 4konnym pojazdem dworskim na łowy do Kaltenleutgeben. Polowanie odbyło się bardzo pomyślnie i Najjaśn. Pan powrócił do burgu o godz. 5. po południu. Wczoraj o godz. 11. przed południem Najjaś. Pan przyjmował pana ministra stanu hr. Belcredi, kanclerza nadwornego Majlatha i ministra węg. hr. Maurycego Esterhazy. W południe Najjaśn. Pan udzielał osobne audyencye. Dziś o godz. 10. przed południem Najjaś. Pan będzie udzielał audyencye prywatne i ma przyjmować deputacyę z Kojetein.

Pod prezydencyą p. ministra stanu hr. Belcredi odbyła się wczoraj o godzinie 2. po południu rada ministeryalna z udziałem wszystkich panów ministrów i kanclerzy nadwornych, która trwała do godziny 3.

JE. Namiestnik Galicyi Fml. baron Paumgartten przybył tu z Galicyi, i był wczoraj w południe przyjmowany przez p. ministra wojny, a dziś będzie przyjmowany przez Najj. Pana.

(Bal u barona Siny.) Dnia 16. b. m. odbył sie w apartamentach Jego Excelencyi barona Siny świetny bal, który zaszczycony został obecnością Arcyksiążąt *Ludwika Wiktora*, *Albrechta* i *Wilhelma*.

Prawem z dnia 10. lipca 1865 roku rząd upoważniony został do przyznania niektórych ulżeń w opłacie należytości stemplowych i prawnych zakładom finansowym prawnie exystującym, pod nadzorem władz rządowych lub krajowych będącym, które się czynnościami kredytowemi zajmują.

Ulżenia te polegają według artykułu II. prawa powołanego na uwolnieniu od stempla dokumentów czysto manipulacyjnych, według artykułu III. na uwolnieniu od stempla listów zastawnych i innych obligów przez instytuta kredytu ziemskiego lub podobne im zakłady wystawionych, zaś według artykułu IV. na zmniejszeniu opłat od akcyi i kuponów

Znaczenie zmniejszenia tych opłat okazuje się z porównania z odnośnemi pozycyami taryfy opłat należytości stemplowych.

Kiedy bowiem według 55. pozycyi taryfy należytość od kontraktów spółki na akcye na dłużej niż na lat 10 zawsze według najwyższej skali III. pobierana być powinna, artykuł IV. prawa wyż powołanego dozwala zastosowanie skali II., jeżeli akcye wystawione są na imiona osobiste, a zatem tylko na mocy aktów stemplowi ulegających cedowane być mogą.

Przy spółkach akcyjnych, które kapitał nie na raz jeden ściągają, lecz ratami za kwitami dotychczasowemi artykuł IV *b.* dozwala częściowy pobór należytości stemplowej w miarę wpłat uiszczanych, dawniej zaś tak wpłaty częściowe jak i akcye wystawione opłacie stemplowej ulegały.

Przez zastosowanie ulżenia w artykule IV. *c.* wymienionego, dla kuponów od akcyi lub obligacyi udziałowych poniżej 500 złr., należytość stemplowa w porównaniu z pozycyami taryfy 36. i 55. na przykład przy obligacyach po 100 złr. może być zredukowana na $^1/_5$, a przy akcyach po 200 złr. na $^2/_5$ a zatem (przyjmując za podstawę rezultat 5procentowy (z 7 centów na $1^2/_5$ i $2^4/_5$ cent.) od kuponu.

Prawo z dnia 10. lipca 1865 roku uważać więc było można zaprawdę jako dobroczynną ulgę dla instytutów kredytowych.

Tem bardziej zaś uderzać musiała anomalia, że owe ulżenia, dla których przedmioty znachodzić się mogą we wszystkich spółkach akcyjnych lub komandytowych na akcye (art. II. i IV. prawa wyż powołanego) jedynie instytutom kredytowym przyznane zostały.

Gdy zaś ulżenia takowe przyznane były nie z powodu celu specyalnego instytutów kredytowych, lecz z powodu uznanych usterek taryfy należytości stemplowych, które dotykały zarazem wszystkie spółki akcyjne wszelkiego rodzaju, gdy każde przedsiębiorstwo produktywne równe ma prawo do wszelkiego możliwego poparcia ze strony rządu, wymagałyby więc tak sprawiedliwość jak i względy ekonomiczno-polityczne, ażeby takowa nierówność zniesiona została.

Chociaż zaś prawo z dn. 10. lipca 1865 roku ulżenia samo przez się jeszcze nie przyznaje, lecz jedynie rząd upoważnia do przyznania ulżeń tych po części lub w całości instytutom kredytowym ze względu na rozmiar i użyteczność ich czynności, to jednak zapoznać nie można, iż rząd prawie nigdy nie mógł być w położeniu odmówienia takiego wdania się w rzecz, gdyż sprawdzania użyteczności nie można zaprzeczyć żadnemu przedsiębiorstwu ekonomicznemu. Byłoby to więc zbyteczną rozwlekłością, skutki prawa osłabiającą, gdyby ulżenia przyznawać miano w razach tylko specyalnych, w miarę żądania każdego zakładu z osobna.

Podwójnym tym względom odpowiada w zupełności rozporządzenie ministra skarbu w wczorajszym numerze pisma naszego ogłoszone. Rozporządzeniem tem na podstawie najwyższego postanowienia z dn. 9. stycznia b. r. nie tylko przyznano ulżenia artykułów II. i IV. prawo z dnia 10. lipca 1865, ale zarazem przypuszczono do udziału w nich wszystkie spółki akcyjne lub komandytowe na akcye bez różnicy celu spółek takowych.

Jeżeli zaś nie wspomniano o artykule III. prawa z dnia 10. lipca, czem utrzymana została dowolność rządu co do pertraktacyi stemplowej listów zastawnych i obligów podobnych, to jedynie dla tego, że egzystujące instytuta kredytowe ziemskie znajdują się już w używaniu ulżeń statutami zapewnionych, że przy instytutach nowo założyć się mających decyzya w każdym razie specyalnym przy udzielaniu koncesyi na żadną stratę czasu nie naraża, a w końcu dla tego, iż pożądanem być może, ażeby przy instytutach mających na celu nabycie i przedaż dóbr nieruchomych, kwalifikacya listów zastawnych, jakie wystawiać mają, ze stanowiska prawa stemplowego bliższemu rozpoznaniu uległa.

Czynności sejmów krajowych.

Na posiedzeniu sejmu *niższo-austryackiego* z 17. b. m. przedłożył komisarz rządowy regulamin budowniczy dla Niższej Austryi z wyjątkiem miasta Wiednia, który oddano osobnemu wydziałowi z 11 członków. Przy sprawozdaniu wydziału nad wnioskiem rządowym względem nowego terytoryalnego podziału kraju wszczęła się długa i żwawa debata. Wydział proponował, ażeby izba przed rozstrzygnięciem tej sprawy wniosła wprzód do rządu zapytanie, jaki będzie zakres działalności nowych politycznych władz powiatowych, i czy rząd obok sądów kolegialnych myśli zaprowadzić także pojedyńcze sądy powiatowe. Jego Exc. namiestnik Choriński wyjaśniając stanowisko rządu oświadczył, że niedzie tu właśnie o dolityczną organizacyę, lecz tylko o rozszerzenie teraźniejszego

podziału terytoryalnego, i że zamiarem rządu jest pozostawić i na przyszłość pojedyncze sądy powiatowe. Po tem oświadczeniu zaproponował *Kaiser* odesłanie projektu napowrót do wydziału, i wniosek ten został przyjęty wraz z dodatkiem Tintego, ażeby do wniosku wydziałowego dodane zostały jeszcze pytania: czy urzęda podatkowe będą zorganizowane, i czy rząd przedłoży wniosek względem reprezentacyi powiatowych.

Sejm *węgierski* zajmuje się ciągle jeszcze sprawozdaniem wyborów.

Na posiedzeniu sejmu *styryjskiego* z 17. b. m. przeszła izba nad ustawą myśliwską do porządku dziennego. Przyszłe posiedzenie w sobotę.

Sejmowi *morawskiemu* przedłożony został 17. b. m. nanowo regulamin budowniczy, wniesiony już na sesyi przeszłorocznej, z dodaniem kilku postanowień uzupełniających względem budowli przemysłowych. Dalej toczyły się obrady nad przyrządzeniem gmachu sejmowego.

Na sejmie *tyrolskim* oddany został wniosek wydziału krajowego względem niektórych zmian w tyrolskiej ordynacyi wyborczej komitetowi z tem poleceniem, ażeby wszedł w merytoryczne ocenienie wniosków, ponieważ wniosek odroczenia tego komitetu został odrzucony przy imiennem głosowaniu 38 głosami przeciw 12. Potem załatwiono kilka spraw lokalnych.

Hiszpania.

Telegram z Madrytu z dnia 14. stycznia donosi, iż powstańcy znów opuścili brzegi Tagu i zwrócili się na nowo ku górom. Część nocy przepędzili dnia 12go w Campillo. Zabrano ich siedmiu do niewoli. Spokój publiczny nigdzie nie był naruszony.

Urzędowa *Gacetta de Madrid* z dnia 12go zamieściła następujące dwa obwieszczenia:

Z ministeryum wojny: Buntownicy uciekają do Portugalii, ściga ich jenerał Echaque na lewym brzegu Tagu. Po flankach ich stoją nad Gwadianą kolumny jenerała Zawali. Z Katalonii, Aragonii, Walencyi, Nawarry, Sewilli, Starej Kastylii i z innych obwodów donoszą, że wszędzie panuje spokój, i że buntownicy ludność nadaremnie do powstania namawiali.

Z Barcelony 13. stycznia: Według ostatnich doniesień buntownicy i Prim starają się dotrzeć do granicy portugalskiej. Wszystkie doniesienia zgadzają się na to, że buntownicy zupełnie są zdemoralizowani. Wielu żołnierzy stawiają się dobrowolnie. Kolumny ścigające są w pobliżu uciekających.

Correspondencia pisze z Madrytu dnia 13. stycznia: Wczoraj jenerał Prim był w Aldea Nueva i zwrócił się potem ku Talawera. Nie śmiał jednak wejść do Talawery, obawiając się odporu. Nie śmiał też przejść przez most pod Arzobiopo. Sądzą, iż przejdzie bród pod Alatau.

Patrie donosi z Madrytu, iż codziennie przybywają adresy z różnych miast Królestwa, a między innemi i z Reus, miasta rodzimego Prima. Reus jest to miasto fabryczne w Katalonii, które potrzebuje spokoju. Adres też podpisany jest przez wszystkich fabrykantów i wielu robotników. W Madrycie spokój zupełny. Ministeryum złoży Kortezom program całego swego postępowania. W Madrycie krąży list Prima pisany w dniu, w którym stanął na czele wojska. W liście tym powiada, że wszystko obliczył ku temu, żeby mu się zamiary jego udały, w razie zaś przeciwnym oświadcza, że nie dostanie się w ręce wojsk rządowych.

Niemcy.

Berlin, 17. stycznia. *(Sprawy sejmowe.)* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, na którem nie byli obecni ministrowie, obrany został Grabow nanowo 192 głosami prezydentem; v. d. Heydt otrzymał 24 głosów.

Grabow dziękował za dowód zaufania i przyrzekł pełnić sumiennie i bezparcyalnie swój urząd. Smutny, w ostatnim roku wobec izby i kraju skreślony obraz wewnętrznej sytuacyi spospępniał odtąd jeszcze bardziej. Grabow przypominał wyrzuty, który rząd czynił izbie przy jej zamknięciu; ośmielona tem prasa reakcyjna odważyła się wystąpić bez przeszkody z pełnemi namiętności oskarżeniami, i duchowni dopuszczali się niewłaściwych kroków przeciw drugiemu równie uprawnionemu czynnikowi prawodawstwa; a festyn deputowanych został nawet zbrojną ręką wzbroniony.

Spór konstytucyjny, mówił mowca dalej, stał się bez winy izby deputowanych chronicznym. Pomimo przyrzeczonych w najwyższem rozporządzeniu z 19. marca 1862 reform konstytucyjnych załamowana została zupełnie polityczna część prawodawstwa. Tylko izba panów została w drodze rozporządzeń ostatecznie pomnożona. Napróżno oczekuje kraj ustawy względem odpowiedzialności ministrów, ustawy względem naczelnej izby obrachunkowej, liberalnej ustawy naukowej, przemysłowej, obwodowej i prowincyonalnej; administracya została zupełnie pozbawioną liberalnych zasad. Świadczą o tem rozporządzenia przeciw liberalnym dziennikom, stowarzyszeniom, zgromadzeniom i urzędnikom. Lud pruski i reprezentacya ludu nie zaprzeczą nigdy tej prawdzie, że duchowa i materyalna pomyślność państwa jako też zewnętrzne jego bezpieczeństwo wymagają bezwarunkowego uznania i sumiennego wykonywania zaprzysiężonego prawa publicznego. Tylko oparta na tej prawdzie wolność doprowadzi przy szanowaniu ograniczonej jedynie wyższemi interesami niemieckiemi, samodzielności niemieckich szczepów pobratymczych do moralnych zdobyczy, do pomyślnego załatwienia sprawy szlezwicko-holsztyńskiej, a z nia do związkowego zjednoczenia Niemiec. Oby Prusy — tak kończył prezydent — w dopełnieniu swego niemieckiego powołania obrały niezwłocznie taka liberalną drogę rozwoju, nim ich wyprzedzi Austrya, nim będzie za późno. Wtedy będzie konstytucyjna reprezentacya Niemiec i wielka przyszłość naszej ojczyzny zabezpieczona w potężnem ręku naszych królów. Takie jest moje życzenie.

Wiceprezydentami obrani zostali nanowo znaczna większością Unruh i Bockum-Dolffs i przyjęli wybór z podziękowaniem. V. d. Heydt protestował imieniem mniejszości przeciw mowie prezydenta, ułożonej tylko w duchu większości. Grabow sądzi, że mówił także w duchu mniejszości, i że prezydent musi stawać w obronie honoru izby, naruszonego zewnątrz.

Potem odroczyła się izba na godzinę. Za powtórnem otwarciem posiedzenia przyjęty został prawie jednogłośnie wniosek Twestena względem zawieszenia postępowania karnego przeciw panu Leeden.

Król będzie dziś wieczorem na pogrzebie Auerswalda.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) K r a d z i e ż. Anna Lira v. Rużycka, wyrobnica z Bełza, 20 l. licząca, stanu wolnego, obrz. rz. k., już dwa razy k rana za kradzież, zeznała i prze onaną z stała, że w październiku 1865 zakradła się do pewnego otwartem stojącego pomieszkania, i korzystając z nieostrożności domowników ukryła się tamże, a następnie przez odchodzących mieszkańców zamkniętą została. Zabrawszy rzeczy wartości 25 złr. oddaliła się innemi drzwiami od wewnątrz na zasówkę zamkniętemi. Dnia 17. b. m. stawiona przed sądem (prezyd. radzca sądu kraj. p. Jorkasz, oskarzyciel radzca sądu kraj. i prok. pań. p. Danek), skazana na 1 rok ciężkiego więzienia, wyrok przyjęła.

Podobnież d. 17. b. m. Kazimierz Swistowicz, właściciel realności pod Niemirowem, ojciec jednego dziecka, 45 lat, obrz. gr. k., już karany za kradzież, który w październiku 1865 uprowadził z pastwiska parę koni, skazany został na wniosek prokuratoryi na 6 miesięcy ciężkiego więzienia i przyjął karę (prezyd. rad. sądu kraj. p. Dzierzyński, oskarz. rad. sądu kraj. i prokur. pań. p. Danek).

(Pożary.) W K r z y w c z y c a c h w powiecie lwowskim dnia 8 b m. w nocy spalił się dom włościański. Szkoda wynosi 170 zł. w. a. Ogień miał być podłożony.

W B e d n a r ó w c e w powiecie Delatyńskim d. 20. z. m. spalił się stóg żyta i stóg siana. Szkoda wynosi 80 złr.

W S i e d l i s k a c h w tymże powiecie dnia 27. z. m. spaliła się stodoła włościańska ze stajnią i wozownią z narzędziami rolniczemi. Szkoda wynosi 300 złr.

W O p r o s z y n i e w tym samym powiecie także d. 27. z. m. spaliła się karczma. Szkoda wynosi 150 złr. w. a.

We wszystkich tych trzech wypadkach ogień miał być podłożony.

W B a r t k ó w c e w powiecie Dubieckim d. 6. b. m. spaliła się stajnia dworska z 4 wołami, 13 centnarami siana i 100 okłotami słomy. Szkoda wynosi 720 złr. w. a. Ogień miał być także podłożony.

(Oszuści.) W Londynie w ostatnich czasach toczyła się przed jednym z tamtejszych trybunałów sprawa bandy oszustów, którzy pod rozmaitemi firmami: Rogers, Parret et Comp., Greenham et Comp. itd., częścią przez ogłoszenia w gazetach, częścią przez rozsyłanie okólników i listów, korzystali z łatwowierności rozmaitych osób i wyłudzali pieniądze. Znaleziono u obżałowanych mnóstwo listów prawie z wszystkich krajów stałego lądu, zwłaszcza z Austryi. Oby to posłużyło za przestrogę.

(Ludność Londynu i jego konsumcya.) Według ostatnich spisów, ludność Londynu wynosi 2,803.034 dusz. Średnia tygodniowa cyfra śmiertelności jest 1300, a urodzeń 1800.

Londyn posiada 378.030 domów zamieszkałych, 852 kościołów i kaplic, 150 szpitali i różnych przytułków dobroczynnych, 40 trybunałów, 14 więzień, 31 muzeów, 22 teatry, 51 klubów, 12 koszar i 24 rynki, - a wszystko to rozmieszczone jest na 12.000 ulic i zaułków, oraz 70 placach (squares).

Dla zaspokojenia potrzeb swych mieszkańców Londyn ma 30.000 piekarzy, 40.000 kupców korzennych, 24.000 krawców, 42.000 szwaczek, 29.000 szewców i 170.000 kucharzy, pokojówek i sług rozmaitego rodzaju.

Mleko i śmietankę dostarcza 13.050 krów, a na mięso, stolica Anglii potrzebuje rocznie 36.000 wieprzy, 20.000 cieląt, 250.000 wołów i blizko 2,000 000 baranów.

Kraj i zagranica dostarczają Londynowi 4,651.000 hektolitrów zboża (hektolitr równa się 25 garncom), 235,000.000 jaj, 5,000.000 sztuk drobiu, oraz 6,000.000 sztuk zwierzyny.

Rybołowstwo dostawia do portów miasta 3,000.000 łososi i niezliczoną liczbę śledzi i innych ryb morskich.

Prócz tego mieszkańcy Londynu konsumują rocznie 2,000.000 hektolitrów porteru, 950.000 hektolitrów spirytualiów i 2,660.000 hektolitrów wina.

Do oświetlenia ulic potrzeba 400.000 dziobów gazowych, zużywających na dobę 122 metry kubiczne gazu, licząc po $4^1/_2$ szylingi za tysiąc kubicznych stóp angielskich; piece zaś i kominy miasta zużywają 6,000.000 tonów węgla. (Tonn równa się 25 centnarom.)

Ostatnia poczta.

B a j o n n a, 18. stycznia. Z M a d r y t u donoszą pod dniem 16. b. m.: Depesze rządowe powiadają, że Prim ciągnie ku Portugalii, ale może także zwrócić się do Andaluzyi.

Nowy York, 6. stycznia. Obiega pogłoska, że jenerał amerykański Crawford organizuje korpus w Texas, dla wspierania Juareza. — W korespondencyi dyplomatycznej odsyła Drouyn de Lhuys pana Bigelowa z powodu reklamacyi przeciw dekretowi ces. mexykańskiego rządu względem tracenia zbrojnych republikanów do rządu mexykańskiego i dodaje: „Przeciw naruszeniom prawa w Mexyku macie takie same środki jak my."

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 19. stycznia.

Hotel George: PP.: Hr. Badeni Wład., z Suchorowa. — Komarnicki Bol, z Sassowa. — Łodyński Stan., z Nahorzec. — Orłowski Okt., z Połowiec. — Ochocki Józ., z Wierzbowca.

Hotel europejski: Hr. Dzieduszycki Stan., z Niesłuchowa. — Sędzimir Franc., z Wołynia. — Chobrzyński Mich., ces. ros. kapitan sztabu, z Radziwiłowa.

Hotel angielski: Chłapowski Kaz., z Brostowa. — Papara Wład., z Sanoka. — Węglowski Apol., z Jordanówki.

Hotel Kuhna: Janusiewicz Łuk., c. k. podporucznik, z Nowejgradyski.

Hotel krakowski: Zwolski Jul., z Bryniec zagórnych.

Pod tygrysa: Zarzycki Tyt., z Chotyłuba.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 19. stycznia.

PP.: Hr. Borkowski Stan., do Uhrynowa dolnego. — Dzieduszycki Józ., do Chorobrowa. — Dylewski Marc., do Rolowa. — Głogowski Art., do Bojańca. — Guszkowski Marc., do Łuczyc. — Niezabitowski Włodz., do Uherzec. — Pieściorowski Rysz., do Kuźmina. — Tyszkowski Ant., do Trójcy. — Treter Hil., do Laszek. — Wilczyński Wład., do Nowegosioła.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) **„Dornen und Lorbeer, oder: Das ungekannte Meisterwerk,"** dramat w 2 aktach; nastąpi Scena z pierścieniem z dramatu „Nathan der Weise"; Kosmopolitana, odtańczy p. Gossak; **„Zehn Mädchen und kein Mann,"** nowa operetka komiczna w 1 akcie. Na dochód p. Hermana *Burmeister*.

Jutro (przedst. polskie) **„Paziowie królowej Marysieńki,"** operetka komiczna w 2 aktach; **„Przysięga Horacego,"** komedya w 1 akcie.

Pojutrze w sali ratuszowej na wsparcie uczącej się młodzieży tutejszej akademii technicznej *Koncert* z współdziałaniem członków gal. towarzystwa muzycznego i kapeli c. k. pułku Arcyksięcia Józefa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 19. stycznia 1866.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	‴ 327.93	+ 1.4	90.7	zachodni	sł.	pochmurno
2 g.od. po poł.	327.79	+ 3.0	89 3	„	„	„
10.god.wiecz.	327.31	+ 0.7	87 8	poł.-zach.	„	pogoda

Kurs Lwowski.

Dnia 19 stycznia		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	4	93	4	98
Dukat cesarski	„ „	4	95	5	01
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	58	8	71
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	61	1	64
„ papierowy rosyjski	„ „	1	36	1	37
Talar pruski	„ „	1	55	1	57
Polski kurant i pięciozłotówka . . .	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	66	85	67	38
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	70	19	70	76
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	67	73	68	35
5 % Pożyczka narodowa . . .	bez kuponów	66	23	66	83
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	177	33	179	50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 19 stycznia.	złr.	kr.
5% Metaliki	63	25
5% pożyczka narodowa	66	70
Losy z 1860 roku	84	95
Akcye banku wiedeńskiego	758	—
„ „ kredytowego	151	80
Londyn, 10 funtów szterlingów . . .	104	65
Srebro	104	80
Dukat pojedyńczy	5	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 17. stycznia

1. Dług gubliczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5% . .	59.15	59.25
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	99.—	99.40
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	66.70	66.80
od kwiet. do paźd. po 5%	66.65	66.75
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	70.25	70.75
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	62 90	63.—
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5% .	62.90	63.—
dtto. po 4½%	55.70	55.90
dtto. „ 4%	49.50	50.—
dtto. „ 3%	37.—	37.50
dtto „ 2½%	30.50	32.—
dtto. „ 1%	12.60	12.80
Przez do wyl. z r. 1839 całe losy	138.50	139.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów . . .	135 50	136.50
Przez. do wyl. z r. 1854	78 —	78.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100zł.	84.60	84.80
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	92.70	92.90
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr. . . .	77.60	77.80
Renty Como po 42 lir. aust.	16.—	16.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	56.—	58.—
„ 4½%	55.—	55.50
„ 4%	48.50	49.—
„ 3½%	43.—	43.50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	53.—	55.—
„ 2¼%	48.—	49.—
„ 2%	43.—	43.50
„ 1¾%	38.—	39.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	—.—	—.—
„ 4½%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi .	82.—	83.—
Wyż. Aust.	81.—	82.—
Salcburg	84.—	85.—
Czech	82.50	83.50
Morawii	81.50	82.—
Szląska	87.—	88.—
Styryi	87.—	88.—
Tyrolu	—.—	—.—
Ohl. ind. po 5proc. za 100 zł. Kar., Krainy i Wyb.	84.—	88.—
Węgier	69.75	70.25
Banatu Tem. .	68.50	69.—
Kroacyi i Sławonii	70.50	71.50
Galicyi	67.75	68 25
Siedmiogrodu . .	63.60	64 —
Bukowina . .	66.25	66.75
Z klauzulą wylos. w r. 1867	66.25	66.75
Banat Temesz.	65.90	66 20
Lomb. wen. poż. z r. 1850	86.—	87.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—
„ 3½%	—.—	—.—
Dług Salcburga „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	—.—	—.—
„ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł. . . .	22.50	23.50
„ 2½% „ 100 „ . . .	18.—	19.—
„ 2¼% „ 100 „ . . .	16.50	18.50
„ 2% „ 100 „ . . .	14.—	16.—
„ 1¾% „ 100 „ . . .	12.50	14.50

3. Akcye.

(Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego . . .	756.—	758.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	151.60	151 80
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	575.—	578.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	72.50	73.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1578.—	1580.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	171.70	171.90
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	172 —	174.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	120.75	121.25
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	178.—	178.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 35% .	53.—	54.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	151.25	151.75
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k. .	112 —	112.50
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	698.—	702 —
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	242.—	245.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a. .	130.—	135.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. . . .	446.—	448.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	214.—	216.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	375.—	385.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a. . . .	250.—	255.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	—.—	360.—

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	104.—	104.50
przeznaczone do los. po 5% . .	92.10	92,30
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5% .	92.20	92.40
przezn. do losowania po 5% . .	87 85	88.10
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	66 75	67.50
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	75.—	75.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.—	97 50
detto detto w sreb. upr za 100 zł. w. a. . . .	78.—	79.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	71.50	72.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	104 50	105.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	88.—	90.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	88 50	89.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	86.—	86.50
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	75.50	76.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	84.—	85.—
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.—	77.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł. . . .	86.50	87.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	89.50	90.50
Lloyda za 100 zł. . . .	87.—	88.—

6. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	115 10	115.50
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k. . . .	77.—	78.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	108.50	109.50
„ „ po 50 zł. m. k.	46.75	47 25
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	22.50	23.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	80.—	85.—
Salma „ 40 „ „	26.—	26.50
Palfiego „ 40 „ „	22.50	23.—
Clarego „ 40 „ „	23.50	24.—
St. Genois „ 40 „ „	23.50	24.—
Windischgrätza 20 zł. „	15 50	16.—
Waldsteina 20 „	18 75	19.25
Keglevicha 10 „	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	88.20	88 30
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal. . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	88.15	88 35
Genua za 100 lir. piem. .	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B. . .	78.40	78 40
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	41.50	41.50
Londyn za 10 ft. szt. . .	104 60	104.90
Lugdun za 100 fr. . . .	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	41.50	41.50
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	41 75	41.80
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a. .	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. wał.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men. . . .	5.—	5.01
dtto. pełnej wagi . .	5.—	5 01
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8 45	8.46
Rosyjski imperyał . . .	8 65	8 68
Talar związkowy . . .	1.57	1.57½
Srebro	104.75	105.—
Kurs korony w c. k. kasach	13zł.	50 c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński**.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.